

Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

nr 74

bijdrage tot de kosten 0,60 € - september 2017

Uitgave van Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

**Patronaat en regering
voeren hun klassenstrijd.
De werkers moeten hun
eigen voeren.**

In dit nummer:

De klassenstrijd is niet verdwenen

Besparingen in de gezondheid

Fipronil : een giftig systeem

Charlottesville : Trump aan de kant van de racisten

La Voix des Travailleurs existe aussi en français

Belfius: de melkkoe is hersteld

Verliezen zijn door miljarden overheids-geld gedekt, honderden bedienden zijn hun job kwijt, gemeenten zijn geruïneerd, Arco-spaarders die alles verloren hebben wachten nu al jaren voor hun zaak.....

en plots brengt Belfius, die Dexia opgevolgd heeft, opnieuw op.

Dan worden de privé aandeelhouders opnieuw geïnteresseerd... En de regering laat onmiddellijk de plaats vrij door 30% van Belfius te privatiseren met een beursgang. En dit gaat samen met een belofte over de groei van de winsten met 43% in 5 jaar (die dus alleen via speculatieve activiteiten bereikt kan worden) en over de verhoging van het deel van de winsten die aan de aandeelhouders uitgedeeld zal worden (50 à 65% in plaats van 42% vandaag).

Weer op gang tot de nieuwe crisis...

Om deze waanzin te stoppen is er maar één oplossing: de banken onteigenen en hen onder de democratische controle te zetten van de bevolking ... die al ruim betaald heeft voor de verkooppijs!

Wie zijn we ?

Het kapitalisme laat elke dag zien dat het niet alleen een onrechtvaardige en gewelddadige systeem is, maar ook dat het een zware bedreiging vormt voor de mensheid : het veroorzaakt de crisissen, de oorlogen, de uitputting van de grondstoffen en van de natuurlijke omgevingen. Deze grote problemen kunnen niet opgelost worden zonder een einde te maken aan de anarchie van de huidige kapitalistische maatschappij, die in sociale klassen verdeeld is en op economische concurrentie en individuele egoïsme berust.

Arbeidersstrijd organiseert mannen en vrouwen die ervan overtuigd zijn dat het communisme de enige toekomst is voor de mensheid.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze/zij ? vormen de meerderheid van de bevolking en doen de hele samenleving draaien. En ze hebben geen enkel persoonlijk belang bij het behouden van de huidige maatschappij.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers de middelen hebben om de Staat van de burgerij te vervangen en zowel de grote bedrijven en banken als de hele werking van de economie en van de politiek te onderwerpen aan hun collectieve en democratische controle. Dit is de voorwaarde voor een maatschappij die in het belang van allemaal georganiseerd zou worden en waar iedereen de macht effectief zou kunnen uitoefenen.

Bovendien verdedigen we het idee dat de werkers geen vaderland hebben en dat een volk dat een ander onderdrukt niet vrij kan zijn. We beroepen ons op het communistisch manifest van Karl Marx en Friedrich Engels dat met de oproep eindigt van: proletariërs aller landen, verenigt U!

Arbeidersstrijd-Lutte ouvrière maakt deel uit de Internationalistische Communistische Vereniging (trotskistisch) waarvan de bekendste afdeling Lutte ouvrière in Frankrijk is, de partij van Arlette Laguiller en Nathalie Arthaud.

We beroepen ons op Trotski, de Russische revolutionair en kameraad van Lenin, die vermoord is omdat hij nooit is gezwicht en tot het einde de communistische ideeën heeft verdedigd tegen het stalinisme.

De bevolking in Syrië onder de bommen

In Raqqa, in Syrië, verduren 20 000 mensen, onder de juk van IS, de bommen van de internationale coalitie, die in acht dagen minstens 170 burgers zouden hebben gedood, volgens de Syrische Human Rights Watch. Begin augustus erkende een verantwoordelijke van de coalitie al 624 gedode burgers in bombardementen sinds 2014, een cijfer dat waarschijnlijk onderschat wordt.

De Amerikaanse Staatssecretaris van Defensie beschuldigt de IS vrouwen en mannen te gebruiken als menselijk schild. Dit is mogelijk: de IS toont dezelfde minachting voor de bevolkingen als de grote mogendheden, de Verenigde Staten en hun bondgenoten, die beweren de slachtoffers te redden van de jihadistterreur, maar die hen nog verder laten vervallen in de horror door oorlogen te vermenigvuldigen die alles vernielen.

Barcelona: de barbaarse verschrikking

De inwoners en de toeristen van Barcelona zijn op 17 augustus slachtoffers geweest van een verschrikkelijke islamitische terreuraanslag. Niets kan zulke moorden rechtvaardigen.

Maar hoe kan men niet ervan walgen als men deze leiders -- uit Spanje, Amerika, Frankrijk, België...-- hoort die allemaal praatjes houden over de "onrechtvaardigheid" en de "barbarij" van deze aanslagen. Want de Westerse Staten en hun legers sparen de burgerbevolking niet wanneer ze steden als Mossoel bombarderen.

Er is geen reden om zich samen te voelen met onze leiders in de naam van een zogenaamde "nationale eenheid".

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar BP 62 5100 Jambes,
zonder andere vermelding
naar contact@arbeidersstrijd.be,
of per telefoon aan 0479 44 81 52

Verantwoordelijke uitgever: P. Lambert, zelfde adres

Website :

<http://www.arbeidersstrijd.be>

Abonnementen:

Normaal: 8,50 € voor 10 nummers (1 jaar)
Met steun: 15 € voor 10 nummers (1 jaar)

U kan zich abonneren op De Stem van de Arbeiders en betalen via overschrijving op de bankrekening :

IBAN : BE16 0004 2035 6974 ; BIC : BPOT BEB1
met vermelding : abonnement SvdA

(Vergeet niet een e-mail naar ons te sturen met uw gegevens op het adres : contact@arbeidersstrijd.be)
U kan ook betalen door uw gegevens en de prijs van het abonnement te sturen naar de postbus BP 62 5100 Jambes.

Neen, de klassenstrijd is niet verdwenen!

Zo stelt Di Rupo de PS voor om naar het Charter van Quaregnon niet meer te verwijzen. Dat programma is in 1894 geschreven voor de Belgische Werklieden Partij, de voorvader van de socialistische partijen PS en SP.a, en zegt onder anderen:

De verwezenlijking van dit (socialistische) ideaal brengt natuurlijk de verdwijning mee van het kapitalistisch stelsel, dat de maatschappij in twee noodzakelijk vijandige klassen verdeelt: de ene die zonder werken van de eigendom kan genieten; de andere die verplicht is een deel harer voortbrenging aan de bezittende klasse af te staan. De arbeiders kunnen hun volkomen vrijmaking maar verwachten van de afschaffing der klassen en van een grondige hervorming van de maatschappij.

In de werkelijkheid hebben de socialistische partijen al één eeuw geleden het Charter van Quaregnon afgezworen. Al hun politiek bestaat eruit de werkers te doen geloven dat ze gemeenschappelijke belangen hebben met het patronaat, en dat op PS of SP.a stemmen voldoet om deze zogenoemde gemeenschappelijke belangen door hun ministers verdedigd te krijgen. Iedereen heeft het tegenovergestelde gezien: zelfs met PS/SP.a ministers blijven de rijken zich te verrijken en de armen hun riem aan te halen. Wat de radicale verandering van de maatschappij voor de werkers betreft, zijn de socialistische partijen zo geïntegreerd aan de kapitalistische maatschappij, krijgen hun leiders zoveel bevoorrechten, zoals de zaken van de jongste maanden het hebben getoond, dat de PS erg belang heeft in het behouden van de maatschappij, evenveel als de kapitalisten zelf!

Daarom is het niet meer dan normaal dat de socialistische partij elk woord uit zijn programma wil verwijderen dat te maken heeft met de klassenstrijd en met zijn oude banden met de arbeidersklasse.

Maar het is niet omdat men over de klassenstrijd wil zwijgen, dat die stopt. Men kan altijd verklaren dat de zon schijnt wanneer het regent, maar dat stopt de regen niet!

Op dezelfde wijze blijft men te leven in een maatschappij waar een piepkleine klasse van bazen en aandeelhouders over het merendeel van fabrieken, banken, elektrische centrales, mijnen, enz. beschikt. Deze kapitalistische klasse, via haar eigendom over de productiemiddelen, eigent zich de rijkdom toe die door de werkers worden geproduceerd. En de kapitalen waarvan ze op elke generatie erven, komen uit de rijkdom die door alle voorgaande generaties werkers

worden gemaakt en die elke keer door de voorgaande generatie kapitalisten in beslag is genomen.

Wat de meerderheid van de bevolking betreft, wordt die verplicht zijn werk te verkopen voor een loon. Natuurlijk kunnen deze lonen heel sterk verschillen, en één dollar per dag verdienen in een textiel fabriek in Bangladesh of 1700 euro per maand krijgen als automobielarbeider hier, dat maakt het leven heel anders. Maar allemaal samen, met ons loon, krijgen we een heel klein deel van de rijkdom die we produceren. Al het overige is gratis werk: dit is de winst die de kapitalistische klasse in beslag neemt. Ja, de arbeidersklasse bestaat nog steeds, en ze is veel talrijker en zou vandaag veel machtiger kunnen zijn dan toen, in de tijd van het Charter van Quaregnon.

Tussen deze twee onverzoenlijke klassen is er een eindeloze strijd: om haar winsten te verhogen doet de kapitalistische klasse alles wat mogelijk is om een steeds groter deel van de rijkdom die door de werkers wordt gemaakt, zich toe te eigenen. In het bijzonder door lagere lonen te betalen, door de werkdag te verlengen, door de werkdruk te verhogen. En ze voert de strijd op een steeds hardere manier, in alle sectoren en overal in de wereld!

De socialistische partijen bedriegen de werkers door dat feit te ontkennen. De klassenstrijd ontkennen, is eerst en vooral het recht van de werkers te ontkennen om hun belangen te verdedigen met dezelfde vastbeslotenheid als de kapitalistische klasse. Maar de socialistische partijen kunnen wel liegen en ontkennen. Met de kapitalistische crisis waarin de maatschappij elke dag wegzinkt, wordt de klassenstrijd elke dag harder. En de politiek van de socialistische partijen die weigeren dat de werkers zich verdedigen door te strijden, wordt steeds minder geloofwaardig. Maar de kapitalisten hun klassenstrijd te laten voeren zonder terug te strijden, stuurt niet alleen de werkers naar ellende, maar de hele maatschappij naar barbarij en oorlogen.

Daarom hebben we geen andere keuze: de klassenstrijd moeten we voeren, op het terrein van de werkers, door de stakingen en de collectieve strijd. De bewuste werkers moeten zich organiseren, niemand moet in hun plaats beslissen.

Laten we de vlag van de arbeidersklasse hoog houden, voor een toekomst zonder sociale klassen, zonder uitbuiting en waar de rijkdommen iedereen zullen profiteren, voor een communistische maatschappij!

Patronale justitie!

In Luik willen rechters 17 vakbondsmannen beschuldigen omdat ze in oktober 2015 deelgenomen hebben aan de blokkade van een autostrade. Ze beschuldigen hen met het overlijden van een patiënte van het ziekenhuis in Hermalle-sous-Argenteau. De chirurg die haar moest opereren zat vast in de file en zou te laat aangekomen zijn.

Dit is natuurlijk een drama voor deze patiënte en voor har gezin. Maar dit is vooral een voorwendsel om de vakbonden en de vrijheid om te betogen aan te vallen.

Anders zouden die rechters de besparingspolitiek in de ziekenhuizen en in de gezondheid aanklagen, die verantwoordelijk is voor de vele ziektes die in de ziekenhuizen verspreiden en voor de onvoldoende begeleiding van de zorgen. De onderbemanning in de ziekenhuizen waar er soms maar één verpleegster is voor tientallen patiënten en de hygiëne die niet meer correct verzekerd is wegens gebrek aan personeel, hoeveel mensen hebben er nutteloos aan geleden of zijn er zelfs aan overleden?

Maar de minister van gezondheid, Maggie De Block, kan rustig slapen. Deze zogenoemde "justitie" wil alleen de rechten in twijfel trekken van zij die zich verdedigen tegen de onrechtvaardige en onverantwoordelijke politiek van de bazen en regeringen!

De kracht van de werkers is de staking

Verplichting voor de vakbondsorganisaties om alle staking minstens 7 dagen op voorhand aan te kondigen; verplichting voor de spoormannen om hun deelname minstens 3 dagen op voorhand te verklaren; de werkonderbrekingen zonder de steun van de syndicale apparaten zullen als "zwarte fout" beschouwd kunnen worden en strafbaar kunnen worden. Dit is de inhoud van de "minimumdienst" regeling die door de directie van de NMBS en van de regering is beslist.

De directie van de NMBS en de regering willen de spoormannen een herstructurering van grote schaal opleggen, daarom willen ze de stakingen tegenhouden. En zo'n amputatie van het stakingsrecht kan alleen de bazen van andere sectoren inspireren. Want het is niet alleen de NMBS die de werkers werkomstandigheden uit andere eeuwen wil opleggen.

Dit is inderdaad een belangrijke stap achteruit en elke bewuste werker kan zich alleen maar voorbereiden om het tegen te gaan.

Maar het patronaat kan evenveel wetten opstellen als hij wil, dat zal de collectieve reacties van de werkers niet tegenhouden. Als het stakingsrecht vandaag toch een beetje bestaat, komt het van de stakingen die de werkers in het verleden gevoerd hebben zonder er het recht op te hebben. En dat zullen ze opnieuw doen, want dit is hun enige wapen! Dit is hun kracht!

De staking loont

Er moeten dus bagagisten aan de slag om zijn valies te laden en te lossen voor een vliegreis!

Een feit dat politici en journalisten opmerken enkel als de bagagisten staken.

De baas van SwissPort heeft blijkbaar gedacht dat de piek van toeristen kon beheerst worden zonder extra aanwerving, en heeft erop gerekend dat de bagagisten zich verplicht zouden voelen tijdens hun pauzes te werken. De directie heeft te veel gevraagd, en nu is de veer gesprongen!

De bagagisten hebben gelijk zich niet laten doen! En hun moed zou andere werkers kunnen inspireren die terug van hun verlof ook met overwerk zullen moeten kampen!

School: te duur

De wet garandeert gratis onderwijs, maar in de werkelijkheid gaat het heel anders. Het secundaire onderwijs is het duurst en vooral wat de TSO:BSO richtingen betreft waar er nog veel extra kosten komen voor het materiaal. Maar wat het zwaarst weegt in de begrotingen zijn de opvang 's morgens, 's middags en 's avonds, de maaltijden en de schoolreizen. Zoveel onvermijdelijke kosten voor de meerderheid van de gezinnen, waarvan één kwart zeggen beroep te hebben moeten doen op familiale solidariteit om het hoofd te bieden aan de schoolkosten.

Om kwaliteitsvolle onderwijs en opvang in de scholen te verzekeren, is er geld niet genoeg! Geld om het nodige personeel aan te nemen, voor de lokalen, om het nodige materiaal ter beschikking te stellen en de schoolreizen te betalen!

Maar zoals blijkt, ligt de prioriteit van de regeringen niet op de toekomstige generaties, wel op de rijken!

De hand in de zakken van de gepensioneerden

De regering Di Rupo had al de berekening van de werkloosheidsperiodes veranderd om het pensioen te berekenen. Vanaf de 49ste maand werkloosheid is het niet meer het laatste loon dat telt voor het pensioen maar wel een minimumloon. De huidige regering breidt deze werking uit tot de werkloosheidsperiodes vanaf de 13de maand en treft ook de bruggepensioneerden boven de 60.

De vakbonden schatten de verlaging van het pensioen van de bruggepensioneerden tot 150 euro per maand!

Van de ene regering naar de andere is het steeds hetzelfde liedje: zware tijden voor de jongeren, arme tijden voor de ouderen! Zo'n maatschappij willen we niet.

Einde juli heeft de regering Michel zijn "begroting" afgerond. Elk jaar is het hetzelfde liedje: men moet besparen. 502 miljoen besparingen in de sociale uitgave worden deze keer aangekondigd, boven al diegenen die al op gang zijn.

Minder belastingen voor het patroonaat...

Nochtans heeft de regering geld om uit te delen: zo zal de vennootschapsbelasting, die vandaag 33,9% bedraagt, tot 25% in 2020 overgaan en zelfs 20% voor de KMO's. In ruil hiervoor belooft de regering de "fiscale niches" te verminderen, bijvoorbeeld de "notionele interesten" die de multinationals in staat stellen alleen 1 à 3% belasting te betalen. Het is zelfs niet zeker dat deze belofte waargemaakt zal worden! In ieder geval is er absoluut geen sprake om ze af te schaffen!

Aan de andere kant stelt de regering de bouwbedrijven in staat hun storting aan de sociale zekerheid met 602 miljoen euro te verminderen. En elke werkgever die een jonge kracht zal aannemen zal zijn bijdragen beperkt krijgen. Dit zal nieuwe verlagingen van uitgave voor de sociale zekerheid opleggen, ten koste van de hele bevolking.

... en meer uitbuiting voor de werkers

Onder het voorwendsel van het begrotingsgesprek kondigt de regering een nieuwe reeks belangrijke aanvallen aan tegen de werkers:

- uitbreiding van flexi-jobs van de horeca-sector naar de warenhuizen en kleine handel. Ze zullen dus voortaan ook mensen mogen aanwerven alleen voor één of twee uren. De regering berekent 20 000 extra banen in de horeca dankzij deze maatregel, maar hoeveel van deze 20 000 banen geven een loon waarmee men kan leven?!

- de mogelijkheid voor de openbare diensten om beroep te doen op uitzendkrachten;

- verkorting van de opzeggingstermijn in het begin van een contract;

- nachtwerk in de sector van e-business...

- de beschrijving van wat een "passende job" is dat een werkloos verplicht is te aanvaarden zal uitgebreid worden.

Enz.

Een wereld om te ontdekken

853 bedrijven hebben verklaard dat ze financiële banden hadden met landen uit de lijst van fiscale paradijzen, en dit voor een totaal bedrag van 221 miljard euro. Een hallucinante som die nochtans alleen dekt wat de bedrijven wel willen verklaren, omdat ze denken dat de fiscus deze transacties niet zal beschouwen als belastingconstructies.

Total koopt bijvoorbeeld het geheel van de olie die in België moet geraffineerd worden aan een dochtermaatschappij van de groep in Bermuda (waar men nog nooit de kleinste druppel olie uit de bodem heeft zien komen). Natuurlijk zal de winst die dan in Bermuda wordt gemaakt, minder belast worden. Deze transactie van Total gebeurt met de toestemming van de Belgische ministerie van financiën.

De regering zegt dat ze geld nodig heeft? Maar ze haalt het liever uit de zakken van de werklozen, van de zieken en van de gepensioneerden, eerder dan uit de kluizen van de kapitalisten die vol miljarden zijn.

Moraal: geld is er. Als de regering het niet wil gaan halen, zullen de werkers uiteindelijk het zelf doen!

Met twee maten meten

De RVA heeft vorig jaar meer dan 87,5 miljoen euro aan werklozheids-suiterkingen geëist aan begunstigden die zagezegd geen recht erop hadden.

Deze uitkeringen die ten onrechte worden gekregen, hebben niet noodzakelijk te maken met fraude. Het kan over mensen gaan die een ziekte-uitkering met terugwerkende kracht hebben gekregen, of die als zelfstandige in bijberoep werken en die "teveel" hebben verdiend. Maar het gaat ook soms over "gewone" fouten van het werkloosheidskantoor waar het personeel met overwerk kampt.

Deze enkele honderden euro moeten terugbetalen kan een echt probleem worden voor deze duizenden mensen die alleen met de werkloosheid of met baantjes leven.

Intussen frauderen de rijksten en de grote bedrijven miljarden onder de welwillende ogen van de Staten.

Drastische besparingen in de gezondheid

De regering is bezig de maatregelen uit te voeren die als doel hebben de besparingen van 2,87 miljard waar te maken die voor deze legislatuur voorzien zijn.

Deze politiek stort met geweld op de zieken, en vooral op zij die de middelen niet hebben om een niet-conventioneerde arts zelf te betalen of geneesmiddelen die efficiënt zijn maar die niet meer terugbetaald worden. Naast de antibiotica en de geneesmiddelen tegen de maagreflux zijn sommige neussprays voor mensen met een allergie bijvoorbeeld met 300% gestegen, een maatregel die veel kinderen treft. Tienduizenden mensen met fibromyalgie zullen geen recht meer krijgen op kiné-behandelingen die ze nodig hebben om een min of meer zelfstandig leven te kunnen leiden.

Dit heeft ook als gevolg dat er minder bedden in de ziekenhuizen zullen zijn. In Wallonië gaat het over een vermindering van het aantal bedden van 25%! Meerdere ziekenhuizen zijn aan het sluiten. Een druk wordt geoefend om het verblijf te verkorten voor vrouwen die net bevallen zijn.

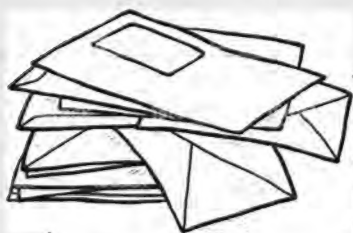
Daarbovenop heeft de regering de jacht open verklaard op langdurig zieken. De nieuwe procedure voorziet dat er na een afwezigheid van 2 maanden een evaluatie wordt opgesteld, met de bedrijfsarts en de

werkgever, om te kijken of de zieke persoon het werk kan hervatten. Maar volgens de cijfers die op nationaal niveau beschikbaar zijn worden 72% van de zieken "onbekwaam" verklaard door de bedrijfsartsen, wat dan de werkgevers in staat stelt een einde te maken aan het contract voor "medische overmacht", een echte machine om te ontslaan.

Wat de werklozen betreft die ziek of onbekwaam tot 66% worden erkend, ze worden bestoken een werk te zoeken op straffe van hun uitkeringen te verliezen.

Onze lezers schrijven

Ik ben 44, en ben één van de langdurig zieken die Maggie De Block beweert "weer aan de slag te krijgen". Ik ben natuurlijk aan de slag geweest toen het mogelijk was met mijn gezondheid. Ik heb veel gewerkt met korte contracten, zoals in mijn laatste job als onderhoudsarbeider in een school. Terwijl ik een contract van het

gewest had voor "kleine onderhoudstaken", heb ik zwaar werk moeten uitvoeren: scheidsmuren, verlaagdflafonds, toiletten slopen, zonder het aangepast beschermingsmateriaal voor te krijgen, tegen asbest onder anderen. Bij de Onem (RVA) hadden ze geen aandacht ervoor en hadden ze me gezegd dat "ik blij moest zijn om werk te hebben".

Sindsdien is mijn gezondheid zeer slechter geworden. En de dokters van de mutualiteit hebben een handicap tot meer dan 66% erkend. Ik heb een operatie moeten krijgen voor mijn twee knieën, maar de prothesen, waarmee ik opnieuw mobiel zou kunnen zijn, worden voor de leeftijd van 65 niet terugbetaald...

Ik lijdt ook aan ademhalingsproblemen ten gevolge van een auto-imuunziekte. s' Nachts slaap ik zeer slecht en ik heb het moeilijk om te recupereren.

De specialisten die ik raadpleeg zijn machteloos om efficiënte therapeutische oplossingen te vinden noch voor mijn knieën noch voor mijn slaapproblemen. En gezien ik een gewone mutualiteitsverzekering heb, zijn de middelen beperkt.

Dan als de raadgevende arts van de mutualiteit vandaag mij oproept en "recente onderzoeken" vraagt die mijn onbekwaamheid bewijzen, heb ik er zin in alle papieren mee te brengen met analyses, raadplegingen van specialisten en onderzoeken die ik al jaren heb moeten ondergaan zonder dit voorkomt mijn gezondheid zich te verslechteren!

Natuurlijk wil ik weer gezond worden, en opnieuw autonoom en wil ik werk vinden. Zoals alle vrouwen en mannen die in mijn toestand verkeren trouwens! Maar het zijn niet de besparingsmaatregelen van de minister van gezondheid die ons zullen helpen...

Fipronil, molecuul van een bijzonder giftig systeem

In het schandaal van Fipronil zou de gif afkomstig zijn uit een duistere Roemeense firma. Maar de molecuul is wel geboren in chemiefabrieken die bekend zijn en is door hen in omloop gebracht.

Dit is de Franse farmabedrijf Rhône-Poulenc die Fipronil heeft uitgevonden en vanaf 1993 in de handel gebracht. Na de fusie van de groep met Hoechst die de groep Aventis heeft doen ontstaan, heeft die de patent aan Bayer verkocht die het dan in 2003 aan BASF heeft verkocht.

De wondermolecuul wordt of werd overal gebruikt: in allerlei insecticiden, anti-mieren granen of anti-kakkerlakken, als spray tegen vlooiën van katten en honden... Voor de behandeling van parasieten bij voedselproducerende dieren (zoals kippen) had Fipronil geen goedkeuring gekregen, ten minste niet in Europa.

Want zware verdenkingen wegen op Fipronil. Niet alleen is die waarschijnlijk kankerverwekkend, ook al die niet al zodanig wordt geclassificeerd, maar die is ook een hormoonregelaar, die de productie van hormonen beïnvloedt, in het bijzonder in de schildklier, met gevolgen op embryo's en kinderen tijdens de groei. En ook al de dosis die in de eieren zijn gevonden heel laag zijn, kan Fipronil zich opstapelen in het lichaam en giftig worden tijdens een blootstelling op lange termijn. Nochtans is die gebruikt voor de be-

Nog een schandaal

Het schandaal van besmette eieren treft zeventien landen uit de Europese Unie aan. Legkipbedrijven hebben Fipronil gebruikt, een giftige insecticide dat verboden is in het voedsel.

De Nederlandse overheid die al in november 2016 gewaarschuwd waren, hebben laten doen. De FAVV (Federale Agentschap voor de veilig-

heid in de voedselketen) heeft 2 maanden gewacht om erover te communiceren en blijft nog steeds de zaak te minimaliseren. Fipronil is nochtans zeer giftig voor de kinderen en de zwangere vrouwen.

Deze nieuwe zaak toont dat de voedingsmiddelenindustrie, zoals de hele kapitalistische economie, een jungle is waar winst meer telt dan gezondheid.

handeling van zaden, bijvoorbeeld die van mais die bestemd is om dieren te voeden.

Het is bewezen dat Fipronil dramatische gevolgen heeft voor bijen die Fipronil opslokken door pollen van planten in te zamelen waarvan de zaden behandeld zijn. Er is dus zeer waarschijnlijk veel redenen om zich ook zorgen te maken over de boeren en de arbeiders die in contact zijn met Fipronil door deze zaden te behandelen.

Maar tegenover deze beschouwingen die een puur verbod van het product zouden rechtvaardigen, staan de winsten van BASF. De groep zou 1,33 miljard euro aan Bayer te hebben betaald voor deze patent. In 2013 verbood de Europese

Commissie Fipronil voor de behandeling van zaden in Europa, maar alleen voor planten die na de bloei geoogst worden, zoals mais of zonnebloem. Die kan nog steeds gebruikt worden voor zaden van andere planten, zoals kolen, of voor een gebruik in glastuinen. Ondanks deze belangrijke toegevingen betwistte BASF deze beslissing juridisch tot heel recentelijk, net zoals hij acties juridisch voert tegen de concurrenten die producten in handel brengen die Fipronil inhouden, bijvoorbeeld in Australië.

Vandaag is de patent verstreken en andere bedrijven in de wereld produceren Fipronil. BASF ontkent alle banden met de Roemeense firma die Fipronil aan de Hollandse Chick-friends heeft verkocht. BASF ontkent ook Fipronil te hebben uitgevoerd naar Roemenië... "Wij verkopen aan respectabele onderhandelaars", heeft een directeur van BASF Frankrijk verklaard. Maar hoe kan men deze bedrijven geloven en vertrouwen waarvan het enige doel is een maximum aan winst te maken voor hun aandeelhouders, ongeacht de gevolgen voor de bevolkingen?

Verenigde Staten: Trump aan de kant van de racisten

Het moord op 12 augustus in Charlottesville van een antiracistische actievoerster door een racist die haar heeft overreden, heeft een heftige emotionele reactie veroorzaakt in de V.S. en verder. Een emotie die versterkt is door de verklaringen van Trump die de dag na het moord de antiracistische actievoerders heeft beschuldigd verantwoordelijk te zijn voor het geweld waarvan ze slachtoffers zijn geweest.

De racistische betogers van diverse gezindheden waren met een paar duizenden in deze stad in Virginia samengekomen om te protesteren tegen de beslissing van het bestuur van Charlottesville om het standbeeld van generaal Lee te demonteren. Lee had tijdens de Amerikaanse burgeroorlog de zuidelijke strijdkrachten geleid en is een symbool geworden van de verdediging van de slavernij, en, sindsdien, ook van de verdedigers van het racisme. Er staan nog steeds in de V.S. enkele 1500 monumenten voor deze triestige zuidelijke helden die tijdens de burgeroorlog in opstand zijn gekomen tegen de noordelijke Staten. Om deze zuidelijke Confederatie te overwinnen hebben de noordelijke Staten de zwarte slaven moeten emanciperen. In de loop van de Reconstructie die gevolgd heeft (1865-1877) mochten de oude slaven en de arme Blanken van enkele rechten genieten, stemrecht en verkiesbaarheid, opvoeding, eigendom, enz. Maar dit duurde niet lang: de tijd die nodig was voor de industriële burgerij uit het noorden om een nieuwe overeen-

komst te sluiten met de grote grondbezitters uit het zuiden. Dan had die de handen opnieuw vrij om de zwarte bevolking opnieuw wild te onderdrukken.

In deze context is de Ku Klux Klan geboren, om op de Zwarten terreur te oefenen en een kloof te maken tussen hen en de arme Blanken. Het lynchen van Zwarten maar ook Blanken die dan in ophangingen, na foltering en verminking uitmondden, veralgemeende zich. Deze segregatie is tegen het einde van de eeuw in het zuiden wettelijk gemaakt met de wetten Jim Crow. Dit is in deze periode dat een groot deel van de monumenten ter ere van de helden van de slavernij zijn opgericht. Anderen zijn later opgericht als reactie tegen de beweging voor burgerrechten die voor de afschaffing van de segregatie in de jaren '50 en '60 vocht.

Om zijn verdediging van de symbolen van racisme te rechtvaardigen heeft Trump verklaard dat "ze naar een deel van de geschiedenis van het land verwijzen". Maar geen enkele van deze monumenten gaat over het lijden van de slaven en over hun opstand, noch over de slachtpartijen van de Burgeroorlog die evenveel deel uitmaken van de geschiedenis van de V.S. Toen hij gezegd heeft dat er "goede mensen in de twee kampen waren", wat veel plezier heeft moeten doen aan de blanke supremacisten, aan de neonazi's, aan de Ku Klux Klan, is hij door politici uit zijn eigen partij openlijk afgekeurd. Bazen zijn zelfs uit regeringsinstellingen uitgetreden.

Deze grote bazen hadden

zich tot nu toe in zijn racisme geschikt. Ze denken waarschijnlijk dat het belang van hun zaken hen oplegde om afstand te nemen van deze extreme president. Nochtans heeft Trump al lang racistische toespraken gehouden. Het Amerikaanse Staatsapparaat is met racisme doorgedrongen, niet alleen in het Zuid waar de slavernij heerste. Dit is wat de walgelijke woorden van de huurder van het Witte Huis weerspiegelen.

In reactie op het moord van Charlottesville en op de woorden van Trump hebben op zaterdag 19 augustus betogingen in het hele land plaatsgevonden, waarvan sommigen talrijk waren (40 000 in Boston volgens de politie).

En andere protesten hadden elke keer plaatsgevonden om de moorden van de politie aan te klagen. Niets zegt dat de racisten het laatste woord zullen hebben.

Artikel uit Lutte Ouvrière.

Een betoging tegen de Blanke supremacisten

Gevaarlijke escalatie

Tegenover Noord-Korea verhardten de V.S. - die al sinds het einde van de oorlog in Korea in 1953 het land wurgden met hun embargo- de toon via de mond van Donald Trump. Ze verwijten de dictator Kim Jong-Un te proberen over de kernwapen te beschikken, en roepen de regeringen uit de hele wereld op tot het aantrekken van de strop, anders dreigen ze Korea met een vuurstorm.

Maar de Verenigde Staten steunen in de wereld zoveel bewinden die even brutaal zijn als Noord-Korea. En ze tolereren dat sommige Staten, zoals Israël of Pakistan, de kernwapen bezitten- zolang ze bondgenoten van de V.S. blijven zijn! En het zijn de V.S. die in 1945 twee atombommen op Japan hebben laten vallen, een vuurstorm die een waarschuwing was voor alle landen die zouden durven zich verzetten tegen het Amerikaanse imperialisme.

Kan de machtsstrijd tussen Trump en Kim Jong-Un tot een militaire ingreep komen, die een regio van de wereld zou ontbranden waar de spanningen en ontploffingsgevaar zich opstapelen? Of is dat gewoon een nieuwe wending die door een nieuw "evenwicht" opgelost zal worden?

Wat zeker is, is dat de belangen van de bevolkingen niet meetellen in deze schermutselingen die zich tot nu toe tot woorden beperken.